

Miből fedezze a város a nyolcmillió deficitet?

SZEGED, augusztus 30.

I.

Az a soha nem sejtett körülmény, hogy Szeged város évi kincse jóval meghaladja a harmincmillió korondt, elkerülhetetlenül forrásává lett egy olyan abnormalisan nagy deficitnek, amelynek eltüntetése szinte képtelenségnek látszik. Szemfényvesztői ügyességre s amellet a polgárság helyzetének legalaposabb és legteljesebb mérlegelésére van szükség, hogy ez az eltüntetési művelet egyrészt sikerüljön, másrészt hogy az igénybevett eszközök ne okozzanak több kárt, mint amennyi hasznát jelentenek.

Szerény, de annál határozottabb véleményünk szerint a nyolc és fél-millió korona megszerzésénél a hivatalnok- és munkásosztályt, általában: a kisembereket teljesen figyelmen kívül kell hagyni a városnak. Egyetlen fillérrel megterhelni azt a csoportot, amely havonta ezer koronát el nem érő fizetésből tengődik, vagy pedig a bizonytalan jövedelmű munkásságra hárítani a legcsekélyebb újabb terhet is, nemcsak bűn volna, de olyan kiáltó igazságtalanság, amely hamarosan éreztetné a hatását.

A kérdés már most az: hogyan kerülhető el a fennebb érintett egzisztenciák megnyomorítása? A legegyszerűbben. A városnak ki kell mondani, hogy a fogyasztási adókat egyáltalán nem érinti, sőt gondoskodnia kell arról, hogy közvetett úton se iktathasson e téren semmi.

A fogyasztási adók érintetlensége bizonyára nem érthetetlen kívánság a szegény emberek érdekében. Minden olyan adó, amely élelmiszere, ruházati cikke, vagy egyéb közszükségletet képező valamire sulyosodik, egyformán sújtja a gazdagot és a szegényt, a milliommot vagy a koldust. És éppen ez benne az igazságtalanság. Mert a kenyér megdrágulása nagyobb mértékben érinti a vagyontalan, mint a vagyonos emberiséget s ugyanez áll a ruházati cikkekre is, míg a pezsgő, a parfüm s általában a luxus-cikkek áraival a nyomorult fikszfizetésből tengődők egyáltalán nem törődnek. Mindez

utmutatásul szolgálhat arra nézve, hogy milyen irányban fokozzák a város régi jövedelmeit, illetőleg miből teremthetnek új jövedelmeket.

Felső gonddal kell azonban a város vezetőségének ügyelnie, hogy a progresszivitás okos alkalmazása áthárítás révén illuzoriussá ne legyen. Ezen pedig a legszükségesebb élelmiszerek és ruhaneműk árának szigorúan pontos megállapításával segíthetnek s még inkább úgy, ha a nélkülözhetetlen cikkeket maga a város szerzi be s juttatja azoknak, akik arra igazán rászorultak.

Sajnos, a főszámvéző költségelőirányzatában már szó esett olyan díjak emelésének szükségéről is,

amelyek elsősorban a hivatalnokok szűkös garasait apasztanák. Ilyen a vízvezetési díjak és a vágóhídi illeték emelése. Különösen az első veszedelmes, mert nagyobbára a belvárosban lakó hivatalnok zsebére pályázik, míg a vágóhídi díjak emelése legfőkébb a hus drágulását eredményezi, ami — tekintve, hogy a hus luksuscikké lépett elő — csak mérsékelten érdekli a manák hamupipókeit: a hivatalnokot és a munkásságot.

Legközelebbi cikkünkben mutatunk rá az új adónemekre, amelyek a kisemberek érintése nélkül alkalmasak a város jövedelmeinek szaporítására.

Hogyan szítják külföldön a magyarellen hangulatot „menekült” honfitársaink?

— Berlini életkép. — Bécsi röpiratok a magyar „fehér terrorról”. — Károlyi Mihály és társai sajtóhadjárata. — Kölni, karlsbadli, fiumei „menekült” magyarok rémhírei. —

SZEGED, augusztus 30.

(Saját tudósítónktól.)

Tegnap érkezett Szegedre egy magyar születésű német grófnő, gróf H. E.-né, aki munkatársunknak a következő érdekes részleteket mondotta el a külföldi viszonyokról:

— Berlinből másfél héttel ezelőtt indultam utnak, hogy Nagyváradon lakó szüleimet, akiket már több mint két éve nem láttam, meglátogassam. A német főváros élete valósággal a békeidőkre emlékeztet. Mindenütt serényen folyik a termelőmunka és a politizálást az emberek az erre hivatott egyénekre bízzák. Az élet meglehetősen drága. Egy jobb ebéd elsőrangú éttermekben 200—250 márkába kerül. Különösen a gyümölcsfélék nagyon drágák. Egy adag sárga dinnye 50 марка, egy őszibarack 30 márkába kerül. A ruhaszövetek, általában a textilárak ára jóval alacsonyabb, mint Magyarországon. Egy elegáns női kosztüm 1500—2000 марка. Egy méter elsőrangú gyapjúkölme már 120—130 márkáért kapható.

— Németországban is épp úgy megindult a háború befejezése után a kommunista-mozgalom, mint itt Magyarországon. Liebknecht és Luxemburg Róza hívei rettenetes dolgokat műveltek Berlinben. Az utcai harcok azonban kizárólag a munkásnegyedekben folytak le. A császári palota kirablásán kívül semmi zavaró incidens nem történt a belváros területén. A német nép szolidáris összetartása sorra buktatta az ultraszociális intézményeket. Például, mikor életbeléptették a cselédörvényt, mely szerint a cselédnek este 8 óra utáni munkájáért külön kellett fizetni, külön szobát kapott és naponta 3 óras kimenője volt, a legjobb családok is, mintegy adott jelre, elbocsátották a cselédet, senkinek sem kellett és — a mozgalom meghalt. A világhírű Tiltz-, Wertheim, Rudolph Herzog-drúháznak, az alkalmazottak túlzott bérkövetelése miatt, mintegy 100 százalékkal felverték az árakat. Erre aztán senki sem ment hozzájuk vásárolni és két hónap múltán az árak ismét lecsökkentek. Az alsóbb néposztály körében nagy a nyomor. A közbiztonsági viszonyok azért törhetők. Gyilkosságokról ritkán olvas az ember. Az azonban tény, hogy mire a nyaralók hazaérkeznek, az üresen hagyott lakásokat rendszerint kifosztva találják.

— A berlini jóérzésű magyarokat valósággal kétségbeesíti az a piszkolódó rágalmazás, amelyet a magyar viszonyokról terjeszt a sajtó egy része. A Nürnberger-Platz 3. szám alatti kávéházban van a központja annak a jól öltözött, de mocskos lelkű társaságnak, mely a „magyar fehér terrorról” szóló rémhíreket terjeszti. Ebben a kávéházban Bécsben nyomtatott magyar, német, olasz, francia és angol nyelvű broszúrákat árulnak hat márkáért, amelyekben a legfantasztikusabb rémhírek olvashatók. Ugyanez a társaság, amely állítólag Károlyi Mihály embereiből áll, a legáljabb sajtóhadjáratot folytatja Magyarország ellen. Biztos értesüléseim vannak arról, hogy a Wahrheit, Glocke és más berlini lapok soronként megfizetett hasábjain helyezik el a legbecsmérőbb cikkeket Horthy kormányzóról és a magyar kormány tagjairól. Sőt a Berliner Tagblatt-ban és általában a jobb újságokban is gyakran lehet olvasni azokat a bizonyos, „jól értesült” magyargyalázó cikkeket.

— Utközben tapasztaltam, hogy Kölnben, Karlsbadban, Fiumében és több más helyen az állomásokon formális missziók tanyáznak és a legborzalmasabb rémhírekkel riasztják a Magyarországra igyekvő utasokat. Azt híresztelik, hogy Magyarországon anarkia van, este nyolc órákor senkinek az élete sem biztos, legyilkolják az utcán és a kávéházakban, az ékszereket fényes nappal lehúzzák az emberekről.

— Nézze uram, több mint fél hete élek idehaza, állandóan magamon

hordom az ékszereimet (csak a brilláns collierja több mint félmilliót ér) és senki még egy ujjal sem nyúlt hozzá. Mindenütt a legnagyobb nvugalmat találtam és barátságos, figyelmes fogadtatásban volt részem. Itt érzem csak igazán az aljasságát azoknak a sötétlelkű gazembereknek, akik a külföldön szóval, tollal a leggaládabb hazugságokat terjesztik drága Magyarországonkról. Véleményem szerint igen helyes volna, — fejezte be szavait a grófnő — ha a magyar kormány néhány lelkes újságíróit küldene ki a külföldre, hogy cikkeikkel megfelelő, igaz képet nyújtsanak a magyar viszonyokról. Ez egyszerre elhallgatná a rágalom sötét lovagjait és a külföld előtt nem lenne oly gyűlöletes többé a magyar nép, mint ma, amikor külföldi ember, ha magyar szót hall vagy csak említik előtte Hungaria nevét, nem talál más kifejezést a jellemzésünkre, mint ezt az egy szót: barbár. Ezt eredményezte a külföldi gyázmagyarok aknamunkája.

400-jardos cérna K 30.—

finom harisnya K 75.—

fehér harisnya K 95.—

BATTANCS rövidárus
Gizella-tér 3. szám. 94

Brilláns ékszerf.,
aranyat, ezüstöt 86a
magas árban vásárlunk

Fischer Testvérek
ékszerészek
KÁRÁSZ-U. 0 Szeged.

Házak. Kis és nagyobb, valamilyen lakással eladhatók valamint megvehetőek Gúncz Mártonnál, Bárá Jósika-utca 13. Telefon 15—48. 107

Füstbe ment terv.*)

Virágos, fényes kedvem támadt...
Csuhaj! — Ma megleptem babámat.
Veszek neki valami szép,
hálából, hogy úgy megégett.
S ambícióval, mint a vadkan,
a belvárosba bérohantam.

Egy ékszerésznek ablakából
brilláns, rubin szemembe bámul.
Csuhaj! — A boltba, hogy bementem,
mindent elémbe raktak mentem.
És mint a makkban tűr a vadkan,
a sok szépség közt válogattam.

Tetszett egy karkötőcske szörnyen,
s előre úsztam a gyönyörben,
babám szerelme hogy tulárad.
De aztán megmondták az árát.
És megriadva, mint a vadkan,
az ékszerboltból elrohantam.

A fényes divatárus boltba
benéztem, kérde, hogy mi volna,
minek kicsiny babám örülne,
de pénz-balansom fel ne dülne.
Kibóltak. S búsan, mint a vadkan,
a városon továbbrohantam.

Fehérneműs üzletbe jártam,
hol minden van, de szörnyű árban...
Babámnak s nekem borzasztó kín,
hogy nincsenek ma millióm. —
És rezignálva, mint a vadkan,
üres kezűn hazarohantam.

Sicc.

* A címet lopta a Sicc szerkesztő ur.

Szedőgyerek.

Dugonics Kertmozi

Igazgató: Vas Sándor.
Telefon: 165 és 15-09.

Hétfőn, kedden és szerdán

A szenzációk szenzációja!

A jövő szezon legnagyobb attrakciója!

A szerencse
lovagja

Film-dráma 6 felvonásban.

Világláger! Világláger!

Előadások fél 8 és 9 órakor.

KORZÓ-MOZI

TELEFON: Igazgatóság 455.
Pénztár 11-85.

Hétfőn, kedden és szerdán, augusztus
30., 31. és szeptember 1-én

Fehérfogu
álarc

III. F. A mérgezett nyíl

Kalanddráma 8 felvonásban.

Előadások köznapokon 5, 7 és 9 órakor,
vasárnap 3, 5, 7 és 9 órakor.

Óráját és ékszereit szakember javítja a jóhírnevű Iritz József

Ajánlja pontosan leszállított óráit és modern ékszerraktárát. 13 Törött aranyat

műrás és ékszerész Dugonics-
tér 11. sz. (A Bauwetter cégnek 10 évig
volt elsőrendű szakmunkása.)

a legmagasabb árban vesz.